

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate, se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vînd la »Tipografia», soc. pe acțiun

Nimeri singuratici la 20 bani se vînd la librăria G. Cărlan, Ploesti

Cale gresită.

Sibiu, 13 Iunie n.

(S). Nu m'a surprins de loc știrea, că rugarea Slovacilor, de a li-se permite colectarea pe seama unui fond, din care se poată ridica cu timpul un gimnasiu slovacesc, a fost respinsă din partea ministrului maghiar de interne Széll, care de altmuc e identic cu primul ministrul maghiar Széll, cel-cu 'și-a început activitatea sub deviza: »lege, drept și dreptate».

Eram surprins, dacă lucrul nu se întâmpla așa, și dacă concesiunea cerută se acorda! Căci o astfel de faptă eroică a guvernului maghiar, era adevărat eveniment; mai mult: o minune!

Să fim drepti în judecată. Ori-cât de bune intenții ar avă astăzi un guvern maghiar, să satisfacă, între marginile legii, dorințele tuturor cetățenilor, fără osebire de lege și naționalitate, — cum zicea Széll, — la executare se lovește totdeauna de o mare pedecă, de sovinișmul maghiar. Fiecare guvern maghiar e silit deci să țină cont de acest bolnăvicios curent din țeară, știind prea bine, că sovinișmul maghiar îl ține la suprafață!

De aceea, să nu așteptăm nici dela guvernul lui Széll nici un bine și nici o îndreptare spre bine. Față de noi, naționalitățile nemaghiare din țeară, Széll e ca Bánffy, ear' urmașul lui Széll va fi tot ca Bánffy și ca Tisza.

Guvernele maghiare merg cu curentul, pentru-că n'au tăria sufletească să se opună curentului, sau poate-că n'au nici voea să 'i-se opună, făcând și ele parte din curent.

Casul cu gimnasiul Slovacilor de altmuc nu e nou pentru noi, Românii. Am avut și noi două cazuri analoage. Grănițerii marelui Doda încă ceruseră pe vremuri concesiune să deschidă pe banii lor proprii un gimnasiu românesc în Caransebeș, și generalul Doda a făcut destule demersuri pe lângă guvernul maghiar de pe atunci, să nu pună pedeci realizării dorinței grănițerilor sei; ba de nu mă înșela memoria, Doda a apelat chiar și la preagrafiosul sprigin al Coroanei, — și totuși toate încăzăr: guvernul lui Tisza, pe atunci tare și mare, a denegat concesiunea cerută, pe motivul, că grănițerii n'au capitale suficiente pentru susținerea gimnasiului!

Grănițerii lui Doda, — cari de altmuc posed o avere colectivă de șesșezeci milioane, — s'au pus de atunci să adune frumusețea capitalului necesar, și probabil că mâne-poimâne, avându-l la un loc, vor cere de nou guvernului să le permită înființarea gimnasiului românesc în Caransebeș.

Credeți că li-se va da concesiunea? Eu nu cred. Guvernul va afla alt motiv. Va zice că clima e prea aspră sau prea moale; sau ori-ce altceva, numai adevăratul motiv nu-l va spune: »nu v'dau concesiune, pentru-că nu pot suferi ca naționalitățile, și în special Românii, să se întărească culturalicește!»

Căci acesta e adevăratul motiv! Din acest motiv nu s'a dat concesiune nici dieceei gr-ort. române a Aradului, când aceasta, la inițiativa actualului Metropolit, voia asemenea să înființeze un gimnasiu românesc în Arad.

Și nu se va da nici-odată. Nu ne dau guvernele maghiare, nici nouă, nici celorlalte naționalități nemaghiare, concesiune, să ne ridicăm institute culturale naționale, pentru-că nu le lasă sovinișmul maghiar; de altă parte, poate pentru-că am greșit și noi forma în care ne-am adresat și ne adresăm guvernului, în astfel de chestii.

După mine, noi n'avem să cerem concesiuni dela guvern; n'avem să-l rugăm să ne permită ca pe banii noștri să ne facem institute medii de învățământ, ci avem să pretindem, pe baza

legei, ca guvernul să ni-le facă însuși, din budgetul statului.

În privința aceasta legea e destul de clară și de categorică.

Paragraful 17 din legea despre »egala îndreptățire a naționalităților» sună așa:

»De vreme-ce rezultatul pe terenul instrucțiunii publice e, din punctul de vedere al culturii generale și al binelui obște, scopul cel mai înalt al statului, — ministrul instrucțiunii publice e dator a îngriji, ca în institutele de învățământ ale statului, cetățenii fiecărei naționalități din țeară, viețuind împreună în masse mai mari, să se poată cultiva în limba lor maternă, până la punctul unde începe cultura academică superioară».

Va să zică, guvernul maghiar e dator, ca acolo, unde naționalitățile viețuiesc împreună, în masse compacte, să le facă școale medii, cu limba lor de propunere, din budgetul statului!

Stând lucrul astfel, eu cred că e greșită calea, dacă noi ne adresăm guvernului cu rugări, să ne permită ca pe banii noștri să ne ridicăm școale medii, acolo unde avem absolut necesitate de ele, — și că ar fi cu mult mai corect, dacă în astfel de cazuri ne-am adresa Coroanei, care a sancționat legea și a provăzutu-o cu clausula: »Precum Noi o respectăm, pretindem ca și supușii noștri să o respecte» — și am cere, ca Coroana să-și îndrume guvernul să se țină strict de literalele legii.

Dacă o făceam aceasta din capul locului, n'am fi ajuns astăzi acolo unde sîntem: să avem o lege despre »egala îndreptățire a naționalităților», fără a o vedea executată, nici într-una din dispozițiile ei. Prima ei încălcare trebuia respinsă cu energie, și a doua nu-i mai urma!

Sibiu, 13 Iunie n.

Pactul. Ministrul maghiar au rămas până astăzi la Viena. Duminică au continuat consultările cu colegii lor din Austria; ieri a fost formulat, ear' astăzi se ratifică, într-un consiliu comun de miniștri, compromisul aprobat din partea Coroanei, după-ce apoi miniștrii maghiari pleacă imediat acasă. Dieta e convocată pe mâne la ședință și cel dintâiu va lua cuvântul prim-ministrul Széll, pentru a raporta despre rezultatul tratărilor avute cu Austriaci și pentru a face propunere, ca proiectele de legi referitoare la pact să se predea comisiunei speciale spre studiere. Se telegrafează dela Viena, că Monarhul e foarte mulțumit cu limpezirea situației în modul în care s'a făcut, și de aceea în cercurile politice se vorbește, că toți miniștrii, austriaci și maghiari, cari au luat parte la tratativele făcute și au contribuit la legarea compromisului, vor fi împărțite de mari distincții din partea Domnitorului.

CONGREGAȚIA comitatului Arad este convocată la ședință extraordinară pe 28 Iunie n. în scopul alegerei unui vicecomite, unui fisc comitatens și a unui președinte la sedria organală, în locul celor demisionați din cauza kriványiadelor aradane.

Quota. Chestia cutoei a rămas și de astă-dată neresolvită. Tot ce s'a hotărât cu privire la cutoa este, că diela maghiară și reichsrath-ul austriac se aleagă în același timp comisiunile pentru stabilirea cutoei. De aceea, se crede, că reichsrath-ul va fi convocat abia la toamnă, când va avă să aleagă membri pentru delegațiunii și membri pentru comisia cutoei. Alte chestiuni nu se vor supune deliberării reichsrath-ului, pentru-că nu va permite — obstrucția Nemților.

DIN BUCOVINA. Clubul român diețial al Bucovinenilor a fost convocat pe ieri, cum serie »Patris», la o ședință, în care avă să se pusă la ordinea zilei dezbaterii situației actuale politice, create prin evenimentele din urmă: confiscarea »Patriciei» și expulsiunea studenților universitari Adrian P. Dessean și Victor Branice.

Maghiarii la Roma.

Malconținții cari au pus la cale și agită chestiunea introducerii limbii maghiare ca limbă liturgică la greco-catolicii »maghiari» publică în foile ungurești următorul apel:

»Catolicii de toate riturile, fiii tuturor națiunilor peregrinează la Roma... Numai noi, greco-catolicii maghiari am odihnit până acum pe perinele indiferenței. Dar' noi trebuie să dovedim înaintea lui Dumnezeu și a întregii lumi, că alipirea noastră către Roma, centrul unității bisericești, se bazează pe credință vie, pe convingere curată și pe iubire devotată, și stă mai presus de orice indoială; trebuie să dovedim față cu aceia, cari altmuc au informat pe Roma, că maghiarime gr-catolică există aveau și este factor destul de numeros și însemnat, pentru-că să fie luat în considerare ca grup de sine stătător; în fine trebuie să arătăm sfântului părinte, că atunci când, asemenea fraților noștri în credință, cari sînt de altă limbă, cerem să ni-se ridice limba noastră maghiară la limbă liturgică, nu facem altceva, decât luptăm în contra indiferențismului religios, a disprețuirii religiunii și a apostasiei ce s'a încuibat între noi și astfel acțiunea noastră în toate amănuntele sale e curată, sinceră, neogoiștă și catolică. Pentru-că să ajungem acest scop al nostru, trebuie să prezentăm în persoană omagiile noastre Sanctității Sale, în persoană trebuie să-l rugăm, ca să-i câștigăm scutul preafinal pentru acțiunea noastră, pentru scopurile noastre (adecă pentru maghiarisare. Red. »Trib.»)

Peregrinajul va fi condus de un arhieru greco-catolic rutean.

Pentru »Tribuna Poporului».

Ziarul aradan în nrul 102 dela 7 l. c. în articolul intitulat »Cine acasă?» se ocupă și cu atitudinea ce am luat-o noi față cu alegerea de episcop la Arad. Credem, că ni-se face mare nedreptate, când ni-se contestă dreptul de a ne pronunța și noi într-o afaceri atât de importantă, cum a fost alegerea dela Arad. »Unirea» este un organ de publicitate și tocmă pentru aceasta are dreptul de a ne pronunța asupra tuturor chestiunilor de interes public. Când ne-am ocupat cu alegerea dela Arad, nu am vrut, să ne amestecăm în afacerile interne ale bisericii gr-orientale, ci am considerat chestia din punct de vedere general românesc și creștinesc.

Ca Români, am fost datori să înțierăm un act, prin care s'a bruscă sentimentul și opinia publică a poporului român, atunci, când în fruntea unei biserici, care foarte mult se laudă cu titlul de națională, s'a pus un bărbat, care publice s'a arătat ostil aspirațiilor noastre naționale.

Ca creștini, ne-am revoltat, când am văzut, că nu un guvern, ci reprezentanța unui popor creștin, a pus în fruntea bisericii sale constituționale și autonome pe un bărbat, care publice a călăit în picioare conclusele aduse de forul cel mai înalt al bisericii sale în chestia legilor politico-bisericești. Ne-a durut, că aceasta s'a făcut din partea unui sinod românesc și mai virtos din partea unor oameni, care atât de mult s'au fâlit până acum cu naționalismul lor. Este acesta un simptom, care nu ne-a putut lăsa nepăsători, nu numai în interesul bisericii gr-orientale, ci peste tot al creștinismului.

Din această declarațiune domnii dela »Tribuna Poporului» vor pricepe, că ceea-ce am scris, nu ca organ oficial al metropoliei gr-cat. am scris — căci nici nu sîntem, — ci am scris ca Români și ca creștini, — și astfel toate celelalte observațiuni ale »Tribunei Poporului» atât cea relativă la congruă, cum și cea privitoare la un deputat laic din parlamentul maghiar — n'au nici o basă. Sfatul dela foaia aradană, după atitudinea sa din timpul din urmă, — nu primim, nici în chestii naționale, nici în chestii bisericești. Să nu se uite, că toate acestea le-am scris numai fiind provocăți.

Ce așteaptă Maghiarii dela autonomia catolică?

Am pomenit ieri de articolul soviniștului kossuthist Bartha Miklós, care ar dori ca în organismul autonomiei catolice să fie octroată și biserica română gr-catolică, spre a o maghiarisa.

Până vom avă loc pentru întreg articolul, dăm aci concluziunea:

O autonomie catolică bine organizată care să aibă conținutul recerut (adecă să cuprindă și pe Românii. Red. »Trib.») ar pute regula chestia aceasta. Ceea-ce a neglijat statul, (adecă maghiarisarea. Red. »Trib.») ar emenda societatea. Controla ar deveni realitate. Ideea daco-română ar fi răspinsă (visszaszoritlanék), în tocmă cum autonomia bisericii austriace o face aceasta cu ideea panslavă. S'ar deschide teren elementelor catolice eclesiastice și mirene pentru lungă și multumitoare serie de acte patriotice».

Înțelegeți, arhieriei, preoți și credincioși români, greco-catolici!

Preoții gr-cat. din Săcuime.

Sub titlul acesta »Magyar Polgár» nr. 122 publică o corespondență din Odorheiu, în care un »Săcuim», serie o lungă tânguire împotriva consistoriului din Blaj, din pricina, că acela n'ar voi să primească ajutorul votat de guvern pentru preoți. Totul ce se cuprinde în corespondența aceasta, modul, cum aceea e scrisă, dovedesc în chip neîndoios, că de bună-seamă aceea din capul unui adevărat Săcuim a putut eși. Durere, că capul acesta de Săcuim, e pe trupul unui preot, dacă nu protopop gr-cat. și ceea-ce e și mai dureros e, că ea îmi servește de o dovadă, că numai adevărul l-am susținut atunci, când am zis, că din ajutorul acesta sînt împărțitei »adece preoții cei mai netrebnici, oameni fără de inimă pentru neamul lor; oameni fără de cultură, a căror activitate pastorală e zero».

Nu sînt chemat să răspund eu, — dacă în sfîrșit merită ceva răspuns talmoș-balmoș al celui corespondențe, — țin însă să present înaintea fraților mei preoți, cari mai așteaptă ajutor, portretul unui fiitor preot, care mila străinului o vrea.

Ce face adecă Săcuimul? Începe cu a-și pri superioritate bisericească, că îndeamnă la ură împotriva Maghiarilor, demandând preoților să nu primească ajutorul statului, pe lângă chitanță scrisă ungurește! și apoi se înșinuu guvernului, aserând cu slugărnice, că nu stă scris nicăiri, că doară banii ungurești numai pe lângă chitanță românească se pot scoate. Dar' pentru Dumnezeu, ajutorul acesta nu se dă din banii pe cari și noi Românii îi plătim statului? Nu sînt acestia banii, pe cari guvernul în puterea legilor ar trebui să ni-i pună la dispoziție? Dar', ce mă turbur eu, să capacitez pe un Săcuim?

Și pentru-că să arete, că aleva e Săcuimul, continuă să spună, că în arhivul metropolitan sînt acte, cari dovedesc, că episcopul Leményi corăsponda ungurește la 1842 cu preoții din Săcuime. Nu era de lipsă să se mai provoace la acte, o credem aceasta, căci doară bine știm, că și acum un protopop din Săcuime, știe mai bine ungurește ca românește și pentru meritele sale pe terenul culturii ungurești așteaptă milă și favoruri. Și scriitorul articolului din »M. P.» îl va cunoaște bine pe acest preot.

Și, eată frați preoți, cum înaintea metamorfosa, Săcuimul-preot și-a uitat că e preot român, care trebuie să-și iubească limba sa, și deodată devine un patriot de prima forță și spune tare să se audă până la ministrul de culte, »că cine nu vrea să-și scrie chitanță ungurește, meargă airea după plată și ajutor, și rămână cu o cale acolo»....

Vă place progresele admirabile ale ajutorului? Parcă a-ți iubi limba românească, și a cere să se respecte drepturile ce ai, înseamnă nepatriotism și gravitare în afecă! E nespud de gentil și fin în judecată Săcuimul meu! Dar' ear' mă întorc: bietul are lipsă de recomandare, vede el bine, că ordinarialul din Blaj, nu-l dispus să scoată »banii» și așa sutoțele, pe care »bravi» preoții din Săcuime erau dedați să-i primească totdeauna din ajutor, acum stau departe de ei. Sînt înocă preot tînăr,

dar' eutez a afirma, că de când știu eu că se imparte ajutorul acesta, totdeauna, suma ce se da preoților din Săcuime era cu mult mai mare, ca a preoților din alte părți. Să cerce dl »Săcuim» a mă desmîn și îi voi dovedi cu acte, cu circulare din ultimii ani. Și cu toate acestea scriitorul din »M. P.» are obraznicia de a striga în lumea maghiară, că »porțile Blajului au fost închise înaintea preoților gr-cat. din Săcuime, care totdeauna era cu sentimente patriotice». Și apoi cu o rîutate de slugă pleacă adauge: »acolo — în Blaj — se vede, că numai aqilatorii se pot vîri».

Impertinența preotului insinuant pentru ajutor merge tot crescînd, el cere cu insistență amestecul guvernului în afacerea bisericii noastre gr-cat. de dragul unor oameni fără neam și religie.

Ieremiada se termină cu următorul pasaj, trădător, drept conlusie a celor afirmate mai sus: »Dacă ordinarialul bisericesc gr-cat. nu vrea să primească și immanueze fără nici o subtragere (impertinență) plata preoților sale, din micii motive de naționalism, — asemenea guvernul unguresc sumele de ajutor ale preoților din Săcuime la percepțoriile respective. Ei vor scrie chitanță și ungurește și vor fi recunosători pentru îngrijirea părintească!»

Fața fiecărui preot rom. gr-cat. care ține la demnitatea sa, trebuie să roșească când citește șirele acestea. Dacă în Săcuime unii preoți gr-cat. așa gîndesc, cum îi presentă scriitorul din »M. P.», mă cuprinde mirarea cum de ceilalți preoți nu se scandalizează de cuvintele acestea puse în gura tuturor. Așteptăm ca ei cunoscându-și poziția gravă în care sînt puși de scriitorul corespondenței să-l desmînă.

Înocă odată — afară din sinul preoției române gr-cat. cu oameni cari pentru arginții guvernului sînt gata a-și vinde biserica, a-și trada neamul și a-și lăpăda limba.

Un preot gr-cat.

Afacerea Dreyfus.

Un distins tînăr român din Paris ne scrie: »Am văzut în ziarul »Le Temps» din Paris, 8 Iunie n. l.

Sentața curței de cassatie a produs impresia cea mai bună și mîngăitoare pentru toți cari știu să iubească adevărul și să respecte legea.

În unanimitate a fost decretată revizuirea procesului, adecă trimiterea lui Dreyfus înaintea unui consiliu nou de răboiu, în Rennes, care are să judece pe prisionierul »Insulei dracului» nu pe baza borderoului ca în 1894, ci numai să zică ultimul cuvînt asupra suspensiunilor, că Dreyfus ar fi stat în legătură cu vre-o putere străină ca spion.

Motivarea sentenței adusă de curtea de cassatie face imposibilă o nouă condamnare, încât judecătorii viitori ai lui Dreyfus — colegi de ai sei militari — vor avă numai rolul de a-l reabilita după atîta suferință și martiri.

Ziarele de seamă toate felicită curtea de cassatie, că a putut ajunge la o sentență, unde toate camerele reunite, toți consilierii, 48 la număr, au fost unanimi, încât numai deserații, reacționarii, mai strîci în vre-o foită de 5 centime, și acest înalt for al dreptății e vîndut lui Wilhelm II., sau sindicatului jidoveș!

Acum aproape 2 ani, când s'a început lupta pentru revizuirea puțini au fost pentru ea, și din oamenii politici și ziaristi, cari astăzi o spriginesc, mulți au fost la început de părere contrară. »Le Temps», cu »Préssansé» și »Figaro» cu I. Cornély, organele cele mai însemnate, abia cu încetul au devenit revisioniste, și azi ele au contribuit mai mult la căștigarea unui succes așa de frumos.

Profesorii universitari, academicienii (cu excepția a 1—2), parlamentarii majoritate zdrobitoare, luptă pentru sfîrșirea deamă de un popor, care e în fruntea civilizațiunei, a unei drame, care din domeniul juridic a trecut în cel politic.

Serviciul ce l-a dat această afacere Republicii constă în solidaritatea democrației dela stînga extremă până la centrul cel mai moderat, care s'a manifestat așa de frumos la alegerea lui Loubet și de câte ori au cerut-o interesele vitale ale așezămintelor democratice.

Contrarii revisiunei sînt niște tipuri ajunse foarte puțin primejdioase. Monocliști și perde-vară, urmașii lingșitorilor din antișambrela din Versailles. Împăinjenți în lenevirea lor ei mai visează vre-un rege sau împărat, și

cu banii ce-i au din zestrea vre-unei Americane plătesc cameloșii din Paris (cei 30.000 de oameni fără ocupație), se strige »vive l'armée«, crezând că onorarea armatei constă în suferința unui nevinovat pe »Insula dracului!«

Așa Dumineca trecută, mergând Loubet la cursele din Auteuil, abia a eșit în loja presidentială, și s'a început o manifestație care din departe a fost cât se poate de comică.

Pe lângă loja presidentului sunt locurile cu 20 franci, în cari natural numai boierășii pot intra, și de acolo vre-o 30—40 au început să strige »abas Loubet«.

Unul dintr'înșii, cel mai grozav s'a repezit pe treptele din fața lojei și și-a ridicat bastonul în contra lui Loubet, care l'a parat cu brațul stâng. Îndată ministrii și cei din suită l-au apucat pe coconșul îndrăzneț, baronul Cristiani, și numai intervenția poliției l-au scăpat poate suflut, căci din toaletă-i numai zdrențe au rămas, și a fost condus la reçoare într'un hal care nu era de fel chier! Poporul care a fost în dos la barieră n'a putut vedea aceste scene, dar de știa ce s'a întâmplat, de bună-seamă s'ar fi sfârșit cu mult mai tragic, — pentru nobilii demonștrânți.

O se se odihnească 2—3 ani, eroul zilei, așa prevestesc ziarele!

Presă din România se vede a fi mai bine informată, căci tinerii de aci toți, cunoscând împrejurările și valoarea oamenilor angajați, sunt pentru bietul Dreyfus.

Și cred, că la noi, cari suferim un martiriu politic, suferința unui nevinovat e lesne resimțită.

Nu e vorba de antisemitism, căci în Franca acest cuvânt e nou, a venit din Algeria, un fel de Moldovă a Franciei, unde sunt Ovrei aproape în majoritate.

Francia întreagă are numai 70 de mii de fii ai lui Israel, de 3-ori mai puțin decât în singură Budapesta, și de socotim oameni ca Gambetta, cari au eșit dintr'înșii, putem fi siguri, că sunt de altă ediție, decât »patrioții« din Ungaria.

Văzând mai ales, că democrația franceză e pentru dînsul, — dela care am moștenit și noi renașterea noastră, — nu știu ce reacționism ne-ar pute încânta pe noi, cari avem în trecutul nostru tot tristete și slugărie, și unica mângâiere ne e viitorul cu ajutorul democrației naționale.

Ca. B.

Revistă externă.

Din Franca.

Duminecă, în 11 l. c. s'a ținut la Longchamps (lângă Paris) cea mai însemnată alergare de cai a Franciei și la care a asistat și presidentul Loubet. După demonstrația dela Auteuil toată lumea aștepta cu încordare această zi, căci era de temut, că se vor face eărăși turburări și demonstrații antirepublicane. Dar s'a întâmplat contrarul. Presidentul a fost viu aclamat atât la sosire, cât și la întoarcere; în câteva locuri manifestațiunile de simpatie au fost foarte călduroase.

Au fost aclamați și ministrii Delcase și Krantz.

Îci-colea s'au întâmplat și neorînduilei mai mici și păruiele. Mai mare bătaie s'a înscins în localul Pavillon d'Armenouville între partizani de-ai lui Loubet și contrari. Mulți au fost răniți.

Mai multe ziare parisiene au svinit, că ar amenința o crasă ministerială; știrea însă se desmințe.

Apărătorul lui Dreyfus este Demange. El a declarat, că noua pertractare înaintea tribunalului din Rennes nu se va ține decât abia prin August.

Din toată lumea.

Ambasador american în Madrid. — Scandal în Sobrania bulgară. — Turburări de ale Curzilor.

Zilele aceste a sosit în Madrid noul ambasador al Statelor-Unite, Stotel. Astfel s'a început de nou legătura diplomatică întreruptă prin război, între America și Spania.

În ședința din 28 Maiu a Sobraniei din Sofia s'a întâmplat un mare scandal.

Deputatul Rizow, a cărui alegere a fost anulată în ultima ședință, a intrat cu sila în sala Sobraniei. Poliția a intervenit. De aci a urmat un sgomot mare și o învâlmășeală între poliție și deputați.

După o discuție furtunoasă, Sobrania a verificat protocolul anulând, în mod definitiv alegerea lui Rizow.

În vilaletul Mus din Armenia-turcească, din incidentul ivirii unor agitații armeni, Curzii au atacat mai multe comune, făcând omoruri și jefuind. A fost omorât și starețul mănăstirii armenice Turp Aghparik.

Din partea turcească s'au luat măsuri de a pune capăt exceselor Curzilor.

Chestiuni școlare.

Din Bistra.

Mai nainte am avut numai un învățător, pe dl P. Gligor. Deși a fost foarte sirguincios, fiind comuna noastră mare și copiii obligați la școală numărându-se din toate obiectele prescrie.

Aceasta s'a ales acum sunt 2 ani în persoana dlui N. Dușia. Dînsii împreună cu dl paroch A. Popiu, catechet, s'au silit să dea copiilor noștri învățătura de lipsă pentru a cunoaște pe D-zeu și a-l iubi, a cinsti pe deapropoale, a-și iubi limba și națiunea.

Aceasta s'a putut vedea la examenul ținut în 26 Maiu a. c. din răspunsurile cele bune și corecte ale elevilor, examinându-se din toate obiectele prescrie.

Mult a plăcut publicului dialogul despre ținerea srbătorilor, predat de 2 elevi, I. Poșogan, ca școlar și At. Gere, ca plugar. S'au declamat poezii, ca »La Paști« de G. Coșbuc, declamată de Silvia Marcu. Afară de dl protopop au fost prezenți la examen d-nii preoți, toți trei, și un public numeros. Dl protopop și cu dl părinte Marcu au adus mulțumită dlor învățători pentru silița pusă întru deșteptarea pruncilor noștri.

Nicodim Ganea.

George Poșogan.

Examen în Vestem.

Ni-se scrie: În ziua sfinților Constantin și Elena s'a dat examenul la școala elementară comunală din Vestem. Progresul foarte mulțumitor. Învățători și catechet și-au îndeplinit chemarea cu acuratețe. Părinții și publicul asistent au rămas tare satisfăcuți. Corpul didactic din Racovița a fost de față exprimându-și mulțumirea cu rezultatul.

Admirabil a reușit lucrul de mână a fetițelor instruite de d-ra Aranyosi.

Dela școala de fete din Beiuș.

Programul examenului festiv, ce se va ține în 15 Iunie d. a. la 4 ore.

1. Keler: »Ouverture« pentru pian la 8 mâini, executată de elevele: V. Busilla, L. Bran, cl. IV. civ.; I. Bandici, I. Selegian, cl. III. civ.
 2. »Cuvânt de deschidere«, rostit de Silvia Pușcas, cl. III. civ.
 3. Pötz I.: »O rugăciune«, cor în trei voci executat de eleve.
 4. Naum: »Copilul și Ângerul«, poezie, declamată de M. Steer, cl. I. civ.
 5. Streabog: »Rondino« pentru pian la 6 mâini, executat de elevele: Aurora Târziu, cl. III. civ.; M. Steer și Aurora Popp, cl. I. civ.
 6. Coșbuc: »La Paști«, poezie, decl. de Mărioara Bongi, cl. III. civ.
 7. Porumbescu: »Cântec de primăvară«, cor vocal, exec. de eleve.
 8. Ludovico: »Rêve d'un Ange«, piesă de pian la 2 mâini, executată de Cornelia Mureșan, cl. III. civ.
 9. Schupp: »Das Salve Regina«, poezie, decl. de Elena Gavra, cl. III.
 10. Kienzl: »Cântec religios«, cor în 4 voci, executat de eleve.
 11. Mureșan: »O privire peste lume«, poezie, decl. de I. Selegian, cl. III.
 12. Hofmann: »Boboc de roșă«, poezie de pian la 4 mâini, executată de Elena Cosma, cl. III. civ. și »...
 13. Ronsard: »Sonnet sur la mort d'un enfant«, poezie, declamată de Lucia Bran.
 14. Arany: »A hamis tanú«, poezie, decl. de Elena Gera, cl. IV. civ.
 15. Lazu: »Copilul doarme lin«, poezie, decl. de F. Erdélyi, cl. IV. civ.
 16. Braga: »Legendă românească«, fantatie de salon, executată la pian la 2 mâini de Elena Gera, cl. IV. civ.
 17. Mozart: »Sonată« pentru violină cu acompaniare de pian, executată de Virginia Busilla, cl. IV. civ.
 18. Mureșan: »Capriccio F-moll«, executat la pian de Frida Erdélyi, cl. IV. civ.
 19. Mendelssohn: »Despărțirea vânătorului«, cor voc. exec. de eleve.
 20. Kuhe: »Grande Marche triomphale«, piesă pentru pian la 4 mâini, executată de Frida Erdélyi și »...
 21. »Cuvânt de închidere«, rostit de V. Busilla, cl. IV.
- La toate acestea se invită părinții elevilor și toți aceia cari se interesează de cultura și instituțiunile noastre.

Diracțiunea.

Cronica zilei.

Sibiu, 13 Iunie n.

Pentru congresul Ligei, ce se va ține în 6/18 Iunie la Ateneu în București, din partea secțiunii bucureștene sunt aleși următorii delegați:

Adamescu George, profesor; Anghelescu D., colonel; Alebra Vasile, contabil la Banca N.; Boambă G. I., proprietar; Bolintineanu C. St., proprietar; Bursan G. G., avocat; Balotta Gr. N., inginer; Bacalbașa Anton, ziarist; Babolanu-Droc Ioan, profesor; Cosăcescu N., profesor; Delavrancea B. St., avocat; Demetrescu M. Z., cassarul Băncii N.; Florescu A. D., proprietar; Frunzescu Emil, avocat; Furcă C. N., avocat; Furnică D. Z., comerciant; Grădășteanu I. C., proprietar; Ionescu Eft. C., funcționar; Lambru Stefan, funcționar; Lupășcu Al., proprietar; Miculescu Al., proprietar; Micu Pandeli, funcționar; Morandini Ir., avocat; Negoescu Ioan I., funcționar; Păltineanu Barbu, avocat; Periețeanu-Buzău S., avocat; Popa G., profesor; Popovici Max, Dr.; Popescu Virgil, profesor; Quintescu N., profesor universitar; Rădulescu Motru C., profesor; Simionescu P., dir. al Băncii N.; Smideanu Mateiu, funcț. la f. de tutun; Secula Sept. S., licențiat în litere; Stavir Gr. G., inginer; Ștefănuț Vasile, funcț. la atelierul c. f. r.; Talășescu C., funcționar la c. f. r.; Țeruşianu Panteli, inginer; Tudoriu, loc-colonel; Urechia V. A., prof.

universitar; Vlădescu M., profesor universitar; Vardala Radu R., inginer.

„Pacea popoarelor“, organ pentru înțelegerea și egala îndreptățire națională a popoarelor din Austro-Ungaria, va apăre în curând la Viena. Redacțiunea și administrațiunea se află în Viena 14, Johngasse 30, ear prețul abonamentului face la an 8 fl., jumătate de an 4 fl., trei luni 2 fl.

Cel mai bun răspuns. »Revista Orăștiei« a adus în ultimul seu număr un articol, în care arunca o bănuială urită asupra dlui Ioan Moja, fost redactor al »Revistei« și ales preot la Orăștie. Se vedea din însăși construcția advocătească a articolului, că autorul lui nu cutează să susție nici el temerara afirmație tăietoare în onoarea alesului preot, dar o sucea și răsucea așa, ca cei-ce nu cunosc natura acestor frecări mărunde din Orăștie, să rămână cu bănuială asupra dlui Moja, și ca eventual consistorul să nimicească cu atât mai virtos alegerea dînsului. Pe aici se cunoaște afacerea și se știe bine câtă răutate a fost pusă în ea de dușmanii personali ai celui atacat, pentru aceea nici n'a produs decât o indignare contra foci care și-a uitat așa de mult rostul, încât a putut da loc articolului aceluia, — încolo cu nevinovăția celui atins, sunt foarte în curat toți. De aceea un mai bun răspuns la tot asaltul acesta contra alesului preot, nici nu se putea da, ca vestea pe care o putem noi da astăzi, că, după-cât aflăm, dl Ioan Moja a fost întărit de consistor, în ședința sa de azi, ca preot la Orăștie.

Timp de iarnă. În Cluj termometrul arăta ieri-dimineață 7°, ear în comuna Ture din comitatul Cojoceni ieri-noapte a înghețat apa din ciuberele lăstate afară. În zori grădinile și câmpul era acoperit de o groasă pătură de brumă. În Odorheiu încă a brumă ieri-noapte. În Sibiu termometrul arăta azi 6—7°.

Din Bistrița se scrie, că în munții Bărgăului a nins ieri-noapte până jos la șose. Munții sunt acoperiți de o groasă pătură de zăpadă.

Manevre la Turda. Batalioanele brigădei de honvezi nr. 75, conform hotărârilor de până acum, vor fi concentrate pe 4 Iulie în Turda la manevre. Vor merge la Turda: din Cluj batalionul 1 și 3, din Aiud batalionul 2 și din Dej batalionul 4 al regimentului 21; din Tirgul-Mureșului batalionul 1 și 3, ear din Bistrița batalionul 2 al reg. 22. Manevrelor vor dura din 4 până în 20 Iulie sub conducerea comandantului de brigadă Pap Béla.

Maialul Reuniunii pompierilor din com. Bungard s'a aminat pe 18 Iunie (ziua de Rosalii) a. c. st. n. Se va ține în pădurea comunală, la cas de timp plos în frumoasa grădină a preotului lutheran.

Plecarea din comună va fi la 1 oră p. m. în corpore.

Prețul de intrare: de persoană 10 cr., de familie 20 cr., cu scopul de a forma un fond — fondul pompierilor din Bungard.

Buculuc. »Revista Ilustrată« din Șoimuș, pe lângă noutimada, că în numărul de pe Iunie laudă până în al șaptelea cer pe episcopul Șabă din Gherla, la ilustrații are clișeu gimnasiului superior român din Brașov. Așa spune inscripția de sub clișeu. Clișeu însă nu e al gimnasiului din Brașov, ci al școalei civile de fete din Sibiu a »Asociațiunei«. O singură probă: edificiul gimnasiului din Brașov nu e provăzută cu parafulger, pe când clișeu din »Revista Ilustrată« are parafulger. Vezi buclucul naibii?

Dar Maslova nu răspunde nimic, ea se apropie de patul ei, vecin cu al Korablevei și se așază.

— Nici-odată nu m'as fi așteptat la una ca asta! — zise Fenicica, așezându-se lângă ea.

Maslova, după-ce a stat câteva clipe nemiscată, se sculă, puse în scobitura păreții până care-i mai rămăsese, scoase haina, albă de praf, își desfăcu broboada, care îi acoperea pîrul negru buclat, și se lăsă din nou să cadă pe pat.

Bătrâna cocoșată, care se juca cu băiețuții la ceaaltă extremitate a sălii, se apropie la rîndul său:

— Tu, tu, tu? — zise ea cu un ton plîngător, dând din cap.

— Băiețușul alergă după ea. Cu gura căscată, cu ochii mari deschiși, el se opri dinaintea panei pe care Maslova o adusese.

Aceasta, văzând toate aceste chipuri, pline de solicitudin, îi veni să plîngă. Ea isbutise totuși să se stăpânească până în momentul în care bătrâna și băiețușul veniră lângă ea.

Dar când auzi exclamația desolată a bătrânei și mai ales când ochii se întâlniră pe ai copilului, a cărui privire serioasă se pironise asupra ei, nu se mai putu stăpâni. Isbucni în plîns.

— Întotdeauna ți-am zis: alege-ți un avocat iscusit! — zise Korableva. — Și acum, ce? Siberia?

„La Quinzaine“, revistă franceză în Paris, publică un mare articol sub titlul »La décomposition de l'Autriche-Hongrie«, în care arătând crisa prin care trece imperiul habsburgic se ocupă și de chestia română.

Examenale de maturitate la gimnasiul din Blaj s'au ținut în 5, 6 și 7 Iunie, admiși fiind 32 abiturienți dintre 34 câți se prezentaseră la cele scripturistice. Resultatul examenelor, după-cum aflăm din »Unirea«, e următorul: maturi cu eminență 4: Ioan Belan, Camil Negrea, Victor Pop și Iosif Vancea; maturi cu bine 6: Ioan Băgăian, Vasile Ciura, Leonid Domide, Traian German, Ioan Hossu și Leopold Nussbaum; maturi cu suficient patrușprezece înși, ear șese înși au fost avizați să repeteze examenul din câte un studiu după timp de trei luni.

Numele Sebeșului. În ședința din 29 Maiu a comunității orașenești luându-se la desbatere referada primarului Otto Conrad, s'a hotărât, drept răspuns la chestionarul oficiului regnicolar de statistică, dat în scopul înactivării legii despre numele orașelor și locurilor, că numele oficial al Sebeșului are să fie »Mühlbach«, ear' ca nume secundare: »Szász-Sebes« și »Sebesiu«, cum și numele antic »Sabesius« (1561).

(În 1248 orașul se numia Malembach; în 1309 în actele unui proes al seu cu capitulul din Alba-Iulia, cari acte se află în biblioteca vaticană, orașul ocuă sub numele Milenbach, ear' în 1376 figurează sub numele Milnbach).

Concursuri învățătoresci. Cu terminul de 1 Iulie st. n. sunt scrise concursuri pentru următoarele posturi învățătoresci din arhidieceza gr-cat. de Alba-Iulia: Săliște (protop. Turda); Chendrea, Tihău, Galgău, Frăzești (toate în protopopiatul Dergei); Veseș în protop. Bia și Săcel în protopopiatul Indolului.

Se caută un pictor pentru a repara iconostasul bisericii gr-catolice din Botiza (posta Szurdok) în comitatul Maramureș.

„Patrușă“. În articolul dlui Axente Severu, despre Dragoș s'au strâcurat și unele greșeli de tipar. În nrul 117, pag. 467, col. III, pasajul II., în loc de 1848 e a se ceti »1849«. Cât pentru »Patrușă«, dl Axente ne spune că e satul Petringenii. Drept dovadă ne amintește, cântecul atribuit prefectului Buteanu:

»Sub o culme de cetate
Plâng într-o singurătate.
Unde-i Ulpia Traiană
Apulum și Patrușă«.

Cerșitoarea. Baba de 60 ani Regina Polacsek din Budapesta, luată la răspundere la poliția departamentului al VII-lea pentru cerșitorie, a răspuns, că e constrinsă a cere mila trecătorilor, căci altcum, bătrână și neputincioasă fiind și neputînd lucra să câștige câte ceva, ar perli de foame. La perchișie s'a aflat, că s'ermana babă avea la sine, cusut în cuptureala hainelor un libel despre 1080 fl. depuși la bancă și 75 fl. bani gata. Pentru cerșitorie a rămas închisă biata babă.

Singurătatea! Învățătoarea Ana Rămi din Budapesta, în etate de 60 ani, Sâmbătă dimineața a fost aflată moartă în odața ei de pe piața muzeului nr. 1. Bătrâna învățătoareasă a murit de apoplexie de inimă.

Familie spornică. Nevasta lucrătorului morar Stefan Molnár din Budapesta, săptămîna trecută a născut trei gemeni. Cu acestia bietul Molnár are acum zece copii. Primele trei fete încă sînt gemene.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

ÎNVIERE.

— Roman —

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

Alte două femei erau așezate nu departe de acolo pe un pat. Una, în vîrstă de vro' patruzeci de ani, era slabă și palidă, păstrînd totdeauna oarecare urme dintr'o vechi frumusețe. Ea ținea în brațe un copil pe care-l alăpta. Era o țărăncă, care fusese pusă la închisoare pentru crima de rebeliune împotriva autorității. Ceaalaltă femeie așezată lângă ea era o băbușcă bună, cu pîrul albit.

Această femeie se declarase complicea fiului seu, care fusese acusat de tentativă de incendiu. Ea suferea închisoarea cu o deservită resemnare. Nu se neliniștea decât de fiul ei — condamnat la închisoare odată cu dînsa — și mai ales de bărbatu-seu pe care, în lipsă-i n'avea cine să-l îngrijească.

Alte patru femei stăteau în picioare lângă a doua fereastră, cu capul răzîmat de grații; ele stăteau de vorbă cu prizonierii cari se aflau în curte, și pe

cari Maslova, cu un moment mai nainte, îi întâlnise în coridor.

Una din aceste femei, condamnată pentru furt, era o roșcovănă înaltă, cu o față galbînă, acoperită de pistru. Cu o voce răgușită, ea striga pe fereastră tot felul de cuvinte murdare. Lângă ea era o femeiușcă oacheșe, care avea aerul unei fete de zece ani, cu talia sa lungă și cu picioarele-i scurte. Fața era roșie, plină de pete, cu niște ochi mari negri și cu niște buze groase și resfrante, care descopereau niște dinți albi și mari.

Ea rîdea, ascultînd dialogul început între vecina sa și prizonierii din curte. Îi zicea Frumuseța, din cauza urîteniei sale. La spatele ei o altă femeie, slabă și osoasă, o nenorocită condamnată pentru tănuire de obiecte furate, stătea în picioare, fără să zică nimic, mîrginindu-se une-ori să suridă cu un aer aprobător la grosolăniile ce auzia. Și mai era o a patra deținută, condamnată pentru vînzare frauduloasă de țuică. Ea era mama unui copilă, care se juca cu cocoșata și a unei fete de șapte ani, care căpătase autorizația de a trăi și ea în închisoare cu mamă-sa, neavînd cui să fie încredințată.

Fetița stătea alături de mamă-sa și asculta cu multă luare aminte cuvintele murdare cari se schimbau la fereastră. Ea era delicată și fină, cu niște ochi albaștri încântători și cu două coade, aproape albe, cari îi cădeau pe spate.

În sfîrșit, a douăsprezecea dintre prizoniere era o fată de dascăl, care

încease într'un puț pe copilul seu de cîrînd născut.

Aceasta era o fată înaltă și voinică, blondă, cu pîrul în disordine și cu ochii rotunzi și aproape nemicați.

Ea mergea fără încetare de colo până colo în spațiul liber dintre paturi, nevăzînd pe nimeni, nevorbind cu nimeni și mulțumindu-se să scoată o mormăitură, de câte-ori ajungea lângă zid și se întorcea.

XXIX.

Cînd se deschise ușa ca să intre Maslova, fata dascălului întrerupse pentru o clipă plimbarea sa prin sală și, ridicându-și ochii, privi pe noua venită; după aceea, fără să zică nimic, începînd din nou să umble cu pasul ei hotărît. Korableva își înfipse acul în sacul pe care-l cosea și uitîndu-se la Maslova pe deasupra ochelariilor, — zise încet și cu un ton întrebător:

— Uite-o! s'a întors! Și noi cari credeam mereu că o să fie achitată.

Ea își scoase ochelarii și-i puse pe pat cu lucrul seu.

— Și noi cari, cu tușica, eram să credem că au și pus-o în libertate până acum.

— Ei, și cum te-au condamnat? — întrebă Fenicica, ridicînd sfioasă, asupra Maslovei, privirea-i limpede și copilărească.

Și fața sa tină și veselă se întunecă, gata să plîngă.

Maslova vrî să răspundă, dar' lacrimile o împedecă. Ea scoase de sub cămașă și dete Korablevei un pachet de țigări, pe învîșul căruia era înfățișată o femeie trandafirică cu un coc mare și cu sinul gol. Korableva se uită la chip, dete din cap cu un aer desaprobat, ca-și-cum ar fi muștrat pe Maslova că și-a cheltuit așa de prosteste banii; apoi scotînd o țigare din pachet, o aprinse la luminarea dela iocană, trase un fum, și o dete îndrît Maslovei, care, fără să înceteze din plîns, începînd să fumeze cu lacrimi.

— Muncă silnică! — zise ea în sfîrșit între două sughițuri.

— Dar' ce, nu se tem de Dumnezeu blăstemații aceia de călei? — strigă Korableva. — Ea n'a făcut nimic! De ce s'o osîndească?

În acest moment, cele patru femei cari se aflau lângă fereastră isbucniră într'un mare hohot de rîs. Fetița rîdea și ea; se auzia risul ei argintiu amestecat cu hohoturile grosolane ale tovarșelor. Unul de afară, fără îndoială, făcuse un gest care provocase acea îndoită veselie.

— Ai? Cănele! Ați văzut ce-a făcut? — zise femeia roșcovănă cu un tremur în tot corpul. (Va urma).

Cumpărați cerneală Beyer numai cerneală Beyer.

Unde nu se capătă, lifrează direct fabrica de cerneală Beyer din Görkau.

[178] 4—50

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții, Sibiu.

Filială în Făgăraș en gros și detail.

Depozite en gros Căneni (România) și Alba-Iulia.

Branșa de coloniale.

Zahar, cafele fine, delicatose de saison și brânzături de tot felul, chocoladă și cacao, ciaturi (thea) veritabile și bisquits fini, precum și pesmeți, romuri veritabile de Jamaica și Cuba-cognacuri adevărate franțuzești și indigene.

Mare deposit de vinuri naturale indigene dela 40 cr. litrul în sus.

Vinuri veritabile de Bordeaux, Malaga, Madeira, Oporto și Xeres, champagne franțuzească adevărată precum și indigeană. Liqueruri străine și din țară. Tuică bătrână, sligoviță, țescovină și rachiu de frebere.

Mare deposit de făină de Bănat excelentă.

Deposit bine asortat de ape minerale.

Iere moi și proaspete. Iere roșii. Rahat de „Bellavista”. Halva. Luminări de ceară, stearină, parafină și de seș. Singurul deposit al fabricii de luminări de stearină Moessner & Mersing din Galați (România).

Branșa de textil și manufactură.

Mare deposit și bine asortat în țesături de in și bumbac, pichet, barehent (de vară și de iarnă).

Garnituri de masă, serviete și prosoape.

Basmale veritabile de Irlanda. — Șifon, Oxford, Creton, Pânzături. Bumbacuri de împletit, croșetat și brodat.

Lână răsucită și bircă.

Mătăsuri de cusut și brodat în culori veritabile dela Dollfus-Mieg & Co. Mülhausen i/E., cea mai renumită din lume.

Cămeși pentru bărbați și pentru turiști. Gulere, manșete și cravate.

Mare sortiment de ciorapi pentru bărbați, dame și copii.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

[2855] 27—

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giulul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărălnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Tăiașul unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinul. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusein-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lezar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulcu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanconi. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. s' Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Răsunul păcurarului. Poveste de Nicolae Trîmbițanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

1589 98.

(184) 3—3

Concurs.

E de ocupat postul de notar cercual din Sachsenhausen (Sășuș). Cercul se compune din comunele Sășuș și Ilimbar; în aceasta din urmă se află însă un post de vicenotar.

Emolumentele:

1. Salar 500 fl.
2. Locuința liberă eventual bani de cuartir 40 fl.
3. Pentru luminat și încălzit 12 fl.
4. Pausal de cancelarie . . . 30 fl.
5. Taxele statorite în statut pentru lucrări de natură privată.

Fiindcă noul notar va fi propus spre denumire de matriculant reg. ung., va primi încă 80 fl.

Petițiunile compuse conform artic. de lege I din 1883, prevăzute cu adeverirea cunoștințelor de limbi și scris cu mâna proprie, sînt a se înainta aici până la 25 Iunie n. c., orele 12 din zi.

Nocrichin, la 6 Iunie 1899.

Bedeus,
protopretor.

Casă de vânzare.

Intravilanul din Calea Turnișorului nr. 39, pe care se află o casă de locuit, sură, grajd, supra pentru trăsuri, cameră de lemne, o grădină mică, cuptor de copt pâine și o fântână, — este de vânzare pe lângă preț convenabil și sub condițiuni favorabile.

Informațiuni se pot lua dela proprietar, strada Rannicher nr. 26 (livada Conrad). [186] 2—2

Iuliu Bacso.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Preț 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

Doi cărți folositoare pentru țeranul român

aa apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 prețuri întemnițat în Cluj.

Preț 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Preț 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Preț 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Librăria „Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Dorți se cetii

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onisor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după oileuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare eonom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.